

indrømme den i den Stemmegivning, hvormed Repræsentanten skal lægge sin Lod i Bøgtstaaen for de offentlige Anliggendes Afgjørelse? Jeg seer heller ikke, hvorledes Majoritetens Frihed, som det er sagt, mere beskyttes ved den hemmelige Stemmegivning, end ved den offentlige. Det frie Ord's Værd bestaaer dog kun ved dets Offentlighed og ved dets aabne Fremtræden; hvorledes skal da altsaa en Stemmegivning, som Ordet har begrundet, selv kunne blive friere, ved at skule sig bag Couliisen?

Da Discusstonen var kommen til dette Punkt, gjorde Formanden opmærksom paa, at han i dette Øieblik havde modtaget en Begjering af 15 Medlemmer om Afslutning, over hvilken Begjering det var hans Pligt at lade afstemme.

Efterat dernæst Sekretairen Gleerup havde oplæst Navnene paa nysmeldte 15 Medlemmer, nemlig: F. Jespersen, J. Rasmusen, Johansen, Andresen, Schroll, Norgaard, P. Knudsen, Clausager, Schiott, Frølund, S. Knudsen, With, Gram og Timm, og Formanden paa dertil givne Anledning havde bemærket, at de indskrevne Talere, foruden Ordførerne, vare Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds (H. Dlesen) og Rigsdagsmanden for Sorø Amts 4de Valgkreds (Boisen), skred man til Afstemning, hvorved Forslaget om Afslutning med 58 mod 24 Stemmer blev forkastet.

Derefter gaves Ordet til

Dlesen: Jeg er aldeles enig med Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de District (Monrad) i, at man ikke, fordi man træder ind i denne Sal, bliver mindre modtagelig for Fristelser og bedre end alle andre Mennesker udenfor Salen. Jeg troer, at han sagde dette, i det mindste var det Meningen, om just ikke Ordene; men netop fordi jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand deri, er det, at jeg ønsker, at Kugleafstemning ikke beholdes; thi er det sandt, at man er modtagelig for Fristelser, saa forekommer det mig ogsaa, at det meget let kan være, at der er dem blandt Rigsdagsmændene, som lettere ville give efter herfor, naar de kunne bruge en Kugle, end naar de skulle stemme offentligt; det vil sige, jeg troer, at man kunde tænke sig, at manges Rigsdagsmand, som gjerne vilde gjælde for at være populair, uden dog virkelig at være det,

vilde søge at slippe fra at udtale sin sande Mening ved at lægge en Kugle i et andet Rum, end hans Ord i Salen berettigede til at troe, at han vilde lægge den i. Jeg skulde forøvrigt ikke have taget Ordet om dette Spørgsmaal, da det jo allerede af Discusstonen fra ifjor vides, hvorledes jeg tænker og dommer herom, naar man ikke havde foreslaaet, at det Tillæg, som iaar er kommen til paa Udkastet, skulde udgaae; thi jeg maa tilstaae, at saaledes som Udkastet foreligger, troede jeg, forinden Discusstonen begyndte, at Alle vilde finde sig tilfredse. Jeg er absolut mod Afstemningen med Kugler; men naar de, der ere imod den, faae den samme Ret som de, der ønske den, troer jeg, at vi Alle tilsammen kunne være tilfredse. Skulde, som man fra den modsatte Side vil gjøre gjældende, de Udtryk i Paragraphen: „dog kunne andre 25 Medlemmer fordre Thingets Afgjørelse“ udgaae, saa slutter jeg mig til hvad Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te District (S. N. Hansen) har foreslaaet om en ganske anden Bestemmelse, som mere vil stemme med hvad jeg antager for at være det Rette.

Boisen. Med Hensyn til § 37, da maa jeg tillade mig at understøtte det Forslag, hvorefter en Valgseddel ikke erklæres for ugyldig, fordi den indeholder færre Navne end der skal stemmes paa. Da det ved Stemmesleerhed afgjøres, hvormange Medlemmer et Udvalg skal bestaae af, saa maa ogsaa Majoriteten i Forsamlingen antages at kjende saamange Medlemmer, som den antager for stikede til det Hverv, der er Tale om, og jeg indseer da ikke, hvorfor Majoriteten vil plage de enkelte Medlemmer, der ikke kjende saamange, som de kunne nævne, ved at nøde dem til dog at nævne flere, end de i Grunden med god Samvittighed see sig istand til.

Den ærede Rigsdagsmand fra Nykjøbing har mindet os om den menneskelige Svøbelighed, som vi have medbragt her i Forsamlingen ligesaa fuldt som den findes hos dem, som staae udenfor. Og jeg skal vist ikke nægte dette og maa ved denne Leilighed tænke paa en Uttring, som saaldt i den forrige Rigsforsamling: „Der som vi skulde betragte os som Blomsten af Folket, saa maatte vi med Undseelse see paa